

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 12Csp/92/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2118207181
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Natália Slivenská
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2019:2118207181.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava, sudkyňou JUDr. Natáliou Slivenskou, v právnej veci žalobcu: BENCONT COLLECTION, a. s., Vajnorská 100/A, Bratislava, IČO: 47 967 692, proti žalovanej v 1. rade: H. V., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom K. E. XXX, a v 2. rade: Z. S., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom K. E. XX, o zaplatenie 3.225,24 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaní v 1. a 2. rade sú p o v i n n í zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne istinu vo výške 1.321,67 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1.321,67 Eur od 29. 09. 2015 do zaplatenia, a to všetko v pravidelných mesačných splátkach vo výške 40 Eur splatných vždy do 20. dňa v mesiaci s účinnosťou od mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti rozsudku s tým, že v prípade omeškania sa s plnením čo i len jednej splátky, stane sa splatným celý dlh.

II. Vo zvyšku súd žalobu z a m i e t a .

III. Žalovaným v 1. a 2. rade sa náhrada trov konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

1. Právny predchodca žalobcu (Poštová banka, a. s.) sa svojou žalobou doručenou Okresnému súdu Trnava dňa 28. 08. 2018 domáhal zaplatenia istiny vo výške 3.225,24 Eur, úroku vo výške 44,74 Eur, úroku vo výške 1.639,33 Eur, úrokov zo zostatku nesplatennej istiny, t. j. zo sumy 3.225,24 Eur vo výške 14,90 % ročne zo sumy 3.225,24 Eur od 01. 06. 2018 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 3.225,24 Eur od 01. 06. 2018 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Právny predchodca žalobcu odôvodnil žalobu tým, že dňa 05. 12. 2012 bola medzi stranami sporu, žalobcom v právnom postavení veriteľa a žalovanými v právnom postavení dlžníka a spoludlžníka, uzavretá zmluva o úvere č. XXXXXXXXXXXX, súčasťou ktorej sú všeobecné obchodné podmienky a obchodné podmienky pre úver. Na základe zmluvy bol žalovaným zo strany právneho predchodcu žalobcu poskytnutý úver vo výške 3.600 Eur. Žalovaní sa zaviazali solidárne vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v splátkach vo výške podľa zmluvy, výška každej splátky, vrátane skladby a splatnosti jednotlivých splátok úveru vyplýva z prílohy žaloby označenej ako predpis splátok. V dobe od uzatvorenia zmluvy žalovaní splatili svoj záväzok zo zmluvy iba čiastočne, pričom jednotlivé platby a spôsob ich započítania sú uvedené v časti „zaplatené splátky“ listiny „aktuálny stav úveru“, ktorá je vyhotovená z bankového informačného systému právneho predchodcu žalobcu. Do 31. 05. 2018 splatili žalovaní na istinu sumu 374,76 Eur, na úroky sumu 1.486,19 Eur a na poplatky sumu 417,38 Eur. Žalovaní po dátume 31. 05. 2018 nezrealizovali už žiadne úhrady. Žalobca pred zosplatením úveru zaslal žalovaným upozornenie, v ktorom boli oboznámení s tým, že pohľadávka titulom zmluvy je viac ako 3 mesiace po lehote splatnosti. Vzhľadom na to, že žalovaní úhradu pohľadávky nevykonali v lehote do 15 kalendárnych dní od doručenia upozornenia banky, právny predchodca žalobcu pristúpil k zosplateniu

úveru listom - výzva na úhradu dlžnej sumy. Žalovaní ani napriek zaslanej výzve zo strany žalobcu nezaplatili dlžnú pohľadávku. Žalovaným vznikla povinnosť zaplatiť za poskytnutý úver žalobcovi úroky. Žalobca si uplatňuje tiež zákonné úroky z omeškania.

3. Súd vo veci najskôr rozhodol platobným rozkazom, č. k. 12Csp/92/2018-60 zo dňa 11. 10. 2018, ktorý sa však nepodarilo doručiť žalovanej v 2. rade do vlastných rúk, preto súd platobný rozkaz zrušil uznesením, č. k. 12Csp/92/2018-88 zo dňa 24. 05. 2019.

4. Dňa 25. 10. 2018 uzatvoril právny predchodca žalobcu a žalobca zmluvu o postúpení pohľadávok, na základe ktorej nadobudol žalobca uplatňovanú pohľadávku. Súd pripustil zmenu subjektu konania na strane žalobcu uznesením, č. k. 12Csp/92/2018-79 zo dňa 11. 01. 2019.

5. Žalovaná v 1. rade sa k žalobe nevyjadrila.

6. Žalovaná v 2. rade sa v mieste bydliska nezdržiava, žaloba jej bola doručená v zmysle § 116 CSP. K žalobe sa nevyjadrila.

7. Súd vo veci pojednával v neprítomnosti žalobcu, ktorý svoju neúčasť na pojednávaní neospravedlnil, o odročenie pojednávania nepožiadaval, a v neprítomnosti žalovanej v 2. rade, ktorá svoju neúčasť na pojednávaní neospravedlnila, o odročenie pojednávania nepožiadala.

8. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou a listinnými dôkazmi zo spisu, vyjadrením žalovanej v 1. rade na pojednávaní a zistil nasledovný skutkový a právny stav:

9. Dňa 07. 12. 2012 uzatvorili žalovaná v 1. rade ako dlžník a žalovaná v 2. rade ako spoludlžník so spoločnosťou Poštová banka, a. s., zmluvu o úvere, na základe ktorej bol žalovaným poskytnutý úver vo výške 3.600 Eur, ktorí sa žalovaní zaviazali splácať v 120-tich mesačných splátkach po 63,95 Eur. Poplatok za správu a vedenie účtu predstavuje 2,50 Eur, výška splátka s poplatkom za správu úverového účtu 66,45 Eur. Ročná úroková sadzba bola dohodnutá na 14,90 %, ročná percentuálna miera nákladov 17,88 %, priemerná hodnota RPMN na trhu 19,37 %, celková výška nákladov 3.634,21 Eur, dátum prvej splátky 20. 01. 2013 a dátum konečnej splatnosti 20. 12. 2022. V zmluve bol dohodnutý základný súbor poistenia.

10. Podaním zo dňa 10. 09. 2015 právny predchodca žalobcu oznámil žalovaným, že úverová pohľadávka sa k 10. 09. 2015 stala predčasne splatnou a súčasne boli žalované vyzvané na zaplatenie dlžnej sumy vo výške 3.317,53 Eur v lehote do 10 kalendárnych dní od doručenia výzvy.

11. Z aktuálneho stavu úveru ku dňu 31. 05. 2018 vyplýva, že žalovaní z predmetnej zmluvy o úvere uhradili celkom sumu 2.278,33 Eur. Zaplatené splátky právny predchodca žalobcu započítal vo výške 374,76 Eur na istinu, sumu 1.486,19 Eur na úroky a sumu 417,38 Eur na poplatky.

12. K žalobe pripojil právny predchodca žalobcu aj predpis splátok k zmluve, ktorý nie je podpísaný stranami sporu, a z ktorého súd zistil, že obsahuje rozpis 120 splátok s uvedením pri jednotlivých splátkach deň splatnosti, výšku splátky a zostatok istiny, úroky, započítané na istinu, započítané na úroky a poistné.

13. Výzvou zo dňa 25. 08. 2015 vyzval právny predchodca žalobcu žalované na zaplatenie dlžnej sumy vo výške 183,92 Eur v lehote 15 kalendárnych dní od doručenia výzvy pod následkom vyhlásenia úveru predčasne splatným.

14. Z výzvy na úhradu dlžnej sumy zo dňa 31. 08. 2015 vyplýva, že právny predchodca žalobcu oznámil žalovaným predčasnú splatnosť úveru k 31. 08. 2015 a súčasne ich vyzval na zaplatenie dlžnej sumy vo výške 4.499,57 Eur v lehote do 10 kalendárnych dní od doručenia výzvy. Obaja žalovaní neprevzali zásielku v odbernej lehote.

15. Žalovaná v 1. rade na pojednávaní uviedla, že si je vedomá úveru, ktorý si brala v Poštovej banke spolu so žalovanou v 2. rade. V čase, keď si brala úver, bola na materskej, úver nevedela splácať. Stále si hľadá prácu, zatiaľ ju nenašla, má dve malé deti, ale bude sa snažiť úver splácať. Z tohto dôvodu

žiada o povolenie splátok vzhľadom na situáciu, v ktorej sa momentálne nachádza, s tým, že pokiaľ sa riadne zamestná, je ochotná potom splatiť zvyšnú sumu naraz.

16. Podľa § 497 Zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení platnom a účinnom ku dňu vzniku zmluvného vzťahu (ďalej len „Obchodný zákonník“) zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

17. Podľa § 499 Obchodného zákonníka za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

18. Podľa § 1 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

19. Podľa § 9 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

20. Podľa § 9 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

21. Podľa § 11 ods. 1 písm. a) Zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

22. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) Zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

23. Podľa § 52 ods. 1 Zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení platnom v čase uzatvorenia zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

24. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

25. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

26. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

27. Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

28. Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

29. Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

30. Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona.

31. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriť právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinná platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

32. Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (ďalej len „Nariadenie vlády č. 87/1995 Z. z.“) výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

33. Nová právna úprava v ustanovení § 150 CSP zakotvuje tzv. povinnosť tvrdenia, teda procesnú povinnosť, ktorej nesplnenie je sankcionované procesnými prostriedkami, predovšetkým vo forme rýchlej straty sporu. Strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu. Táto povinnosť tvrdenia sa vzťahuje na skutkové okolnosti súvisiace s procesným útokom alebo procesnou obranou strany sporu a je koncepčným predpokladom tzv. sudcovskej koncentrácie civilného sporového konania (§ 153 CSP). K žalobe je potrebné doložiť všetky listinné dôkazy na preukázanie tvrdení uvedených v žalobe. Preto súd nemôže vyzvať (s poukazom na dodržiavanie zásady kontradiktórnosti konania a rovnosti strán) stranu na preukázanie svojich tvrdení, a pri svojom rozhodovaní v merite veci vychádza z toho, čo strana v konaní preukáže a to ku dňu, kedy rozhoduje. Súd môže len vyzvať na doplnenie skutkových tvrdení, ak je to potrebné. Tu súd poukazuje aj na to, že na dôkazy predložené po vyhlásení rozsudku nie je možné prihliadať.

34. S poukazom na nález Ústavného súdu SR pod č. k. I. ÚS 38/2013 - 50 zo dňa 24. 10. 2013 súd konštatuje, že k odňatiu možnosti konať pred súdom nedochádza ani údajným porušením zásady kontradiktórnosti ako základnej súčasti práva na spravodlivý proces. Táto zásada znamená, že obom stranám konania musí byť daná možnosť zoznámiť sa so stanoviskami a dôkazmi predloženými súdu s cieľom ovplyvniť jeho rozhodnutie - či už protistranou alebo na konaní nezúčastneným subjektom, od ktorého si prípadne súd takéto vyjadrenie alebo dôkaz môže vyžiadať - a vyjadriť sa k nim (porovnaj Kmec, J., Kosař, D., Kratochvíl, J., Bobek, M. Evropská úmluva o lidských právech. Komentář. 1. Vydání. Praha: C. H. Beck, 2012, s. 740). Kontradiktórnosť je prenos dôkazného bremena zo súdu na strany, resp. rokovací spôsob súdneho procesu. Právo na kontradiktórny proces nemá absolútny charakter a jeho rozsah sa môže líšiť najmä v závislosti na zvláštnostiach daného konania. Nebráni súdu, aby od tohto pravidla v záujme procesnej ekonomie upustil, ak je zřejmé, že nezoznámenie strany napr. so stanoviskom iných strán nemôže mať akýkoľvek vplyv na výsledok konania pred nimi. Ak sa súd v odôvodnení nezaoberal konkrétnou námietkou strán konania, urobil tak preto, že daný argument a taktiež odpoveď naň nepovažoval pre rozhodnutie za rozhodujúce (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A, s.12, § 29; Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997; Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998).

35. Úverová zmluva je z pohľadu právnej kvalifikácie zmluvou uzavretou v zmysle § 497 a nasl. Obchodného zákonníka a zároveň spotrebiteľskou zmluvou podľa § 52 Občianskeho zákonníka. Právny vzťah medzi účastníkmi založený predmetnou úverovou zmluvou je tak nevyhnutné posudzovať aj podľa Zákona o spotrebiteľských úveroch bez ohľadu na to, že zmluva o úvere je tzv. absolútny obchod (§

261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka). S poukazom na vyššie uvedené, vychádzajúc zo zásady *lex specialis derogat lex generalis*, podľa ktorej špeciálna právna úprava, ktorou v danom prípade je Zákon o spotrebiteľských úveroch, ako i ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, má prednosť pred všeobecnou úpravou, ktorou je Obchodný zákonník, je nevyhnutné predmetný právny vzťah medzi účastníkmi posudzovať podľa ustanovení Občianskeho zákonníka a príslušných ustanovení Zákona o spotrebiteľských úveroch.

36. Z vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že žaloba bola podaná dôvodne len čiastočne. Nakoľko zmluva o úvere uzavretá medzi účastníkmi konania má charakter spotrebiteľského úveru v zmysle ustanovenia § 1 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, musí obsahovať náležitosti ustanovené zákonom pre zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Súd pristúpil k skúmaniu jednotlivých obsahovaných náležitostí zmluvy a zistil, že v zmluve nie je v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) presne uvedená celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. V zmluve sa uvádza len výška úveru 3.600 Eur a celková výška nákladov 3.634,21 Eur, teda neobsahuje údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. V zmysle vysvetlivky pod tabuľkou na strane 2 úverovej zmluvy je celková čiastka úveru súčet poskytnutého úveru a celkových nákladov, t. j. 7.234,21 Eur (3.600 Eur + 3.634,21 Eur), čo je nepravdivý údaj, nakoľko žalovaní boli povinní zaplatiť 120 splátok po 63,95 Eur, spolu 7.674 Eur.

37. Zmluva obsahuje údaj o ročnej percentuálnej miery nákladov, avšak nie sú v nej uvedené všetky predpoklady použité na jej výpočet v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) Zákona o spotrebiteľských úveroch. Zákon vyžaduje v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvádzať všetky predpoklady použité na výpočet RPMN. Je nepochybné, že do kategórie týchto predpokladov je potrebné zaradiť i matematický výpočet, na základe ktorého veriteľ dospel k určitej výške RPMN. Ako inak by spotrebiteľ mohol preveriť správnosť takéhoto výpočtu RPMN, ako jednej z podstatných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere umožňujúcej posúdiť výhodnosť úveru, čo nepochybne má zásadný vplyv na jeho rozhodnutie vstúpiť do úverového vzťahu s veriteľom.

38. Ďalej sa v zmluve uvádza, že ročná percentuálna miera nákladov činí 17,88 %. Podľa výpočtu vykonaného súdom pri výške poskytnutého úveru 3.600 Eur, počte splátok 120 a mesačnej splátky vo výške 63,95 Eur sa ročná percentuálna miera nákladov rovná 18,73 %-ám. Z uvedeného potom vyplýva, že v zmluve o úvere je nesprávne uvedená ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

39. V zmluve nie je uvedený druh úveru, čo je podstatnou náležitosťou zmluvy v zmysle § 9 ods. 2 písm. a) Zákona o spotrebiteľských úveroch. V záhlaví je označená len ako Zmluva o úvere, pričom povinnosťou veriteľa je uviesť v úverovej zmluve aj druh úveru.

40. V zmluve nie je v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) Zákona o spotrebiteľských úveroch presne uvedená výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V zmluve sa uvádza len výška splátky 63,95 Eur, resp. výška splátky s poplatok za správu úverového účtu vo výške 66,5 Eur, bez bližšej špecifikácie. Naviac z predpisu splátok predložených žalobcom, ktorý však nie je súčasťou úverovej zmluvy a ani nie je podpísaný, je zrejmé, že každá splátka sa inak započítava na úrok a istinu. Zákom stanovené členenie a uvedenie jednotlivých čiastok úveru nie je svojvoľné, ale predstavuje prehľadné vymedzenie povinností dlžníka tak, aby sa dokázal zorientovať v ponuke a aby zároveň nebolo možné, aby si veriteľ voči dlžníkovi uplatňoval nároky, na ktoré nemá právo. Dlžník musí mať od začiatku prehľad, z akých položiek pozostávajú jednotlivé splátky a ako dlho bude úver splácať, čo z jednotlivých splátok predstavuje istinu, koľko úrok a odmena veriteľa a kedy je v prípade riadneho splácania úveru splatná posledná splátka. Účelom náležitostí ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) Zákona o spotrebiteľských úveroch je teda informovanie spotrebiteľa, aby vedel rozlíšiť, aká časť splátky bude použitá na istinu, úrok a ďalšie poplatky, pretože potom je dostatočne určité, akú časť istiny zaplatil, ako bude s jeho platbou naložené a akú časť úveru platí na úroky a iné poplatky, teda odplatu veriteľa. Uvedené nemožno nahradiť uvedením celkovej výšky splátky, ani keď z iných ustanovení zmluvy vyplýva výška úrokov a poplatkov. Citované ustanovenie má za cieľ v zrozumiteľnej forme informovať spotrebiteľa, ako bude s jeho splátkou naložené a najmä, aká časť úveru bude ňou splatená, okrem odplaty veriteľa. Uvedené údaje zmluva uzatvorená medzi stranami neobsahuje, ide pritom o absenciu podstatnej náležitosti zmluvy.

41. Zmluva tiež neobsahuje náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. c) Zákona o spotrebiteľských úveroch, t. j. adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť. I keď v zmluve je uvedená adresa žalobcu v jej záhlaví, zo žiadneho ustanovenia zmluvy nevyplýva, že adresa žalobcu je tou, na ktorej má spotrebiteľ právo uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť. K otázke neuvedenia tzv. reklamačnej a sťažnostnej adresy predávajúceho v zmluve je potrebné uviesť, že za splnenie tejto povinnosti nemožno považovať uvedenie adresy sídla žalobcu v záhlaví zmluvy v rámci jej ďalších identifikačných údajov. Tieto údaje vyplývajúce z výpisu z obchodného registra len umožňujú identifikovať žalobcu nezameniteľným spôsobom ako poskytovateľa úveru žalovanému. Z ustanovenia § 9 ods. 2 písm. c) Zákona o spotrebiteľských úveroch nevyplýva, že by adresa predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, mala byť totožná so sídlom tohto subjektu. Navyše v prípade žalobcu pôsobiaceho na území celého Slovenska nie je zrejmé, na ktorej adrese môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť. Predmetná zmluva teda obsahovala len formálne označenie poskytovateľa úveru (žalobcu) ako zmluvnej strany (v úvodnej časti zmluvy), čo nepredstavuje obsahovú informáciu pre spotrebiteľa, na akej adrese môže uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť (takýto údaj nebol uvedený v žiadnej časti predmetnej zmluvy). Zákon o spotrebiteľských úveroch v § 9 ods. 2 jednoznačne odlišuje obsahové náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa písm. b), teda obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu a podľa písm. c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť. Z citovaných ustanovení teda vyplýva, že zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať obe uvedené náležitosti. Pokiaľ teda v predmetnej úverovej zmluve je v záhlaví uvedené obchodné meno, sídlo a IČO veriteľa, ide o údaje identifikujúce veriteľa v zmysle § 9 ods. 2 písm. b) Zákona o spotrebiteľských úveroch.

42. Na základe vyššie uvedeného súd konštatuje, že pokiaľ chýba, alebo je uvedená nesprávne v zmluve o spotrebiteľskom úvere, čo i len jedna zákonom stanovená náležitosť podľa Zákona o spotrebiteľských úveroch, a keďže zmluva obsahovala nesprávne uvedenú ročnú percentuálnu mieru nákladov v neprospech spotrebiteľa, je úver treba považovať za bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. a), písm. b) Zákona o spotrebiteľských úveroch.

43. Nebolo sporné, že žalovaným bol poskytnutý úver vo výške 3.600,- Eur, z ktorého zaplatili sumu 2.278,33 Eur (374,76 Eur na istinu + 1.486,19 Eur na úroky + 417,38 Eur na poplatky), preto súd zaviazal žalovaných zaplatiť spoločne a nerozdielne žalobcovi rozdiel vo výške 1.321,67 Eur (3.600 Eur - 2.278,33 Eur). Teda súd žalovaným započítal všetky úhrady vzhľadom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru na istinu.

44. Žalobca požadoval tiež zákonný úrok z omeškania. Súd uvádza, že žalovaní sa dostali do omeškania so zaplatením peňažného dlhu dňa 29. 09. 2015, keď k predčasnej splatnosti úveru došlo ku dňu 10. 09. 2015, pričom žalovaní boli vyzvaní na úhradu pohľadávky zo zmluvy vo výške 3.317,53 Eur do 10 kalendárnych dní od doručenia výzvy. Výzva bola doručená dňa 14. 09. 2015. Teda žalovaní boli povinní plniť v zmysle výzvy do 28. 09. 2015 a nasledujúcim dňom, t. j. 29. 09. 2015, sa dostali do omeškania s plnením peňažného dlhu. Vychádzajúc z uvedeného má žalobca nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške o 5 percentuálnych bodov viac ako je základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, teda odo dňa 29. 09. 2015. Keďže súd dospel k záveru, že opodstatnená je požiadavka žalobcu len na zaplatenie sumy 1.321,67 Eur, bolo možné priznať žalobcovi nárok na zaplatenie zákonného úroku z omeškania len z tejto sumy. Žalovaní sa dostali do omeškania dňa 29. 09. 2015, keď výška základnej úrokovej sadzby k uvedenému dňu bola 0,05 %. Žalobca má tak popri dlžnej istine aj nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5,05 % (5 + 0,05 %) ročne zo sumy 1.321,67 Eur od 29. 09. 2015 do zaplatenia.

45. Súd vzhľadom na žiadosť žalovanej v 1. rade zohľadnil situáciu, v ktorej sa nachádza, teda že má dve malé deti a momentálne je nezamestnaná, a s prihliadnutím na výšku istiny s príslušenstvom, ku ktorej zaplateniu zaviazal súd obe žalované, mal súd za to, že je dôvodné povoliť žalovaným splácanie dlhu v splátkach po 40 Eur mesačne so splatnosťou do 20. dňa v mesiaci s tým, že v prípade, že dôjde k omeškaniu s plnením čo i len jednej splátky, stane sa splatným celý dlh. Pri uvedenej výške splátky bude dlh zo strany žalovaných uhradený žalobcovi v primeranom čase od právoplatnosti rozhodnutia (v súdnej praxi po dobu 3 rokov od právoplatnosti rozhodnutia), pričom na ochranu žalobcu slúži strata výhody splátok v prípade omeškania sa žalovaných s plnením čo i len jednej splátky.

46. Súd teda rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku I. tohto rozsudku a vo zvyšku žalobu z dôvodov uvedených vyššie vo výroku II. tohto rozsudku zamietol, a to v časti uplatnenej istiny a príslušenstva, nakoľko pokiaľ nie je dané právo na zaplatenie samej istiny, nemožno priznať ani požadované príslušenstvo takej istiny.

47. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

48. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

49. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

50. Podľa čl. 4 ods. 1 CSP, ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci.

51. Podľa čl. 4 ods. 2 CSP, ak takého ustanovenia niet, súd prejedná a rozhodne právnu vec podľa normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom, a to s prihliadnutím na princípy všeobecnej spravodlivosti a princípy, na ktorých spočíva tento zákon, tak, aby výsledkom bolo rozumné usporiadanie procesných vzťahov zohľadňujúce stav a poznatky právnej náuky a ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít.

52. Podľa čl. 17 CSP, súd postupuje tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prietahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb.

53. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania súd vychádzal z rozhodnutia vo veci samej, teda zo skutočnosti, že žalobcovi bola priznaná suma 1.321,67 Eur s príslušenstvom, keď žalobca si uplatňoval sumu 3.225,24 Eur s príslušenstvom. V danom prípade hrubý úspech žalobcu predstavuje 40,98 % (t. j. $1.321,67 \times 100 / 3.225,24$) a hrubý úspech žalovaných 59,02 % ($100 - 40,98$), teda čistý úspech žalovaných vo veci predstavuje 18,04 % ($59,02 - 40,98$).

54. Súd konštatuje, že v konaní vznikla situácia, kedy žalovaní boli v konaní síce úspešnejší, avšak žalovaným do súčasnosti nevznikli žiadne trovy konania. Súd je toho názoru, že ak by aj rozhodol o priznaní nároku na náhradu trov konania žalovaným, tak týmto už nemôže vzniknúť právo na náhradu trov konania, nakoľko konanie samotné by bolo skončené skôr, ako by im trovy vznikli. Pričom súd by následne samostatným rozhodnutím rozhodol, že priznáva žalovaným náhradu trov konania vo výške 0 Eur. Súd je toho názoru, že takýto postup by bol priamo v rozpore s čl. 17 CSP, a preto rozhodol o náhrade trov konania žalovaných vo výroku III. rozsudku v záujme hospodárnosti, účelnosti a rýchlosti konania tak, že žalovaným v 1. a 2. rade sa nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na súde, proti ktorého rozsudku smeruje, avšak odvolanie podané žalovanou v 1. rade by nebolo právne účinné, nakoľko žalovaná v 1. rade sa odvolania výslovne vzdala do zápisnice na súde po vyhlásení rozhodnutia.

Podanie treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní to, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.